

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ Ἰονικοῦ Κράτους
Καθ' ἐξάμηνον δίστηλον 1 1/2

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ Ἰονικοῦ Κράτους
Καθ' ἐξάμηνον δίστηλα 2.

ΓΑΛΛΙΑ.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν Παρισίων κύριος Σι-
μόν, ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν ποιμενικὴν, ἀναγνώ-
σαν τῇ 24[5] Ἀπριλίου εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας
τῆς ἐπαρχίας του. Ἐν αὐτῇ ἀξιοσημείωτα εἶναι τὰ
ἐπόμενα, ἀφορῶντα τοῦ Μωαμεθανοῦς.

«... Ὁ λαὸς οὗτος δὲν εἶναι πλέον ὁ αὐ-
τός, οὔτε θέλει διαψύσει τὰς περὶ ἐνώσεως αὐτοῦ
μεθ' ἡμῶν ἐλπίδας. Ποῦ εἶναι σήμερον ἡ ἐχθρότης
αὐτοῦ καὶ αἱ ὀργαί; Ὑπάρχει εἰς τῶν πιστοτέρων
συμμάχων ἡμῶν. Ἦνοιξτε τὸν κόλπον αὐτοῦ εἰς τὰς
ἐπιβόας τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ· ἰδοὺ ἤρξατο
τοῦ ἀνοίγειν τοὺς ὀρθοκλήμους εἰς τὸ φῶς τὸ ἀληθι-
νόν· θέλει γνωρίσει τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα αὐ-
τοῦ. Τί ἄλλο εἶναι ὁ μωαμεθανισμὸς κατὰ βίθος ἢ
μία αἵρεσις τοῦ χριστιανισμοῦ...»

— Παρετηρήθη ὅτι ὁ ἐν Μαδρίτῃ πρέσβυς τῆς Ἀγ-
γλίας, Λόρδος Ὁδεν, δὲν παρευρέθη εἰς τὴν δοξολο-
γίαν ἥτις ἐψάλη ἐκεῖσε διὰ τὴν γέννησιν τοῦ υἱοῦ τοῦ
Ἀυτοκράτορος τῶν Γάλλων, ἐνῷ οὐδεὶς τῶν πρέσβων
τῶν ἄλλων δυνάμεων ἔλειψεν. Αἱ ἰσπανικαὶ Ἐφημε-
ρίδες, ἀναφέρουσαι τὴν ἀπουσίαν του, παρατηροῦσιν
ὅτι ὁ Λόρδος Ὁδεν οὔτε ὅταν εἶχε φθάσει εἰς Μαδρί-
την ἢ ἀγγεῖα τοῦ τοκετοῦ τῆς αὐτοκρατορίας
τῶν Γάλλων ὑπῆκε, καθὼς οἱ ἄλλοι πρέσβεις
καὶ οἱ ἰσπανοὶ ἀποστολὴν καὶ συγγενὴ προσφώνησαν
τὸν γάλλον πρέσβυν διὰ τὸ αἰσιον συμβάν. Ἡ ἀποχὴ
αὕτη φαίνεται ὅτι παρετηρήθη καὶ ὑπὸ τῆς γαλλικῆς
κυβερνήσεως, διότι ὁ γαλλικὸς Μηνύτωρ κατεχώ-
ρισεν εἰς τὰς στήλας του ἐπιστολὴν ἐκ Μαδρίτης, ἥ-
τις δημοσιευθεῖσα ὑπὸ τινος ἐφημερίδος τῆς Βαγιά-
νης, ἀνέφερε τὴν ἀνεξήγητον ταύτην ἰδιοτροπίαν τοῦ
ἀγγλοῦ πρέσβεως.

ΡΩΣΙΑ.

Ὁδησοῦς, 18[6] Ἀπριλίου. Χθὲς ἐγένεν ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ μεγάλη τελετὴ, ὅποιαν οὐδέποτε ἴδεν ἡ ἡμε-
τέρα νεολαία, διότι ἀπὸ τῆς ἐν Ῥωσσίᾳ ἐκστρατείας
Ναπολέοντος τοῦ Α'. ἐν εἴτει 1812 δὲν ἐπροσφέρθη
τοιαύτη ἀφορμὴ. Κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν Γάλλων ἄλωσιν
τοῦ Κιμβούρν ὁ σηματοφῆρες τοῦ συντάγματος Το-
βόλσκ ἐφορεύθη καὶ ἡ σημαία ἔπεσε κατὰ γῆν ἐν μέσῳ
τῶν ἐρειπίων. Οἱ Γάλλοι προέβαινον, ἡ σημαία ἐκιν-
δύνευεν ἀναποφύκτως νὰ πέσῃ εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ.
Τότε στρατιώτης τις ὀρμήσας ἔλαβεν αὐτήν, τὴν νάπέ-
σπασεν ἐκ τοῦ σηματοστάτου καὶ τὴν ἔθεσεν εἰς τὴν
πήραν αὐτοῦ. Αἰχμαλωτισθεὶς ἀπήχθη εἰς τὴν
Κωνσταντινουπόλιν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Λυόν. Αὐτὸς δὲ
εἰς οὐδένα ἀπεκάλυψε τὸ πρᾶγμα, οὐδὲ εἰς τοὺς
ἐκεῖ ὑπὸ τῆς Ῥωσικῆς κυβερνήσεως πεμφθέντας ἱε-
ρεῖς. Ὅτε πρὸ δλίγων ἡμερῶν ὁ ἀνδρεὺς στρατιώτης
ἀντηλλάχθη μετ' ἄλλων γάλλων καὶ ἀγγλῶν αἰχμα-
λώτων, εἶπε, μόλις ἐφθασε εἰς τὸν ὄρμον τῆς Ὁδη-
σοῦ, πρὸς τὸν λιμενάρχην ὅτι εἶχε σώσει τὴν σημαίαν
τοῦ συντάγματος, ἀλλ' ὅτι δὲν θέλει νὰ τὴν παρα-
δωσῇ εἰμὴ εἰς χεῖρας τοῦ συνταγματάρχου Σουχοζανέτ.
Χθὲς λοιπὸν ἡ σημαία ἐφέρθη ἐκ τοῦ λοιμοκαθαρη-
ρίου εἰς τὴν πόλιν, προσηρτήθη πάλιν εἰς τὸν ση-
ματοστάτην ἐνώπιον τοῦ φρουράρχου καὶ ἄλλων
στρατηγῶν. Ὁ στρατηγὸς Σουχοζανέτ ἐκτύπησε τὸν
πρῶτον ἥλον, καὶ ὁ κόμης Στρογανὼφ τὸν δεύτερον.
Ὁ ἀνδρεὺς στρατιώτης συνωδεύθη εἰς τὴν πόλιν
παιανίζουσας τῆς μουσικῆς καὶ εὐφημοῦντος τοῦ πλή-

θους. Κατὰ τὸν νόμον, λαμβάνει εἰς ἀμοιβὴν τὸ πα-
ράστημον τοῦ ἀγίου Γεωργίου, γενναίαν σύνταξιν καὶ
βαθμὸν ἀξιωματικοῦ.

ΠΡΩΣΣΙΑ.

Βερολίνον, 23[4] Ἀπριλίου. Ἀρθρον τι τῆς Με-
λισσης τῆς Ἀρκτου, παραγγίλον τὴν ἀπὸ τὴν ξε-
νικῶν στοιχείων ἀπελλαγὴν τοῦ Ῥωσικοῦ πολιτι-
σμοῦ, καὶ προσβάλλαν πικρῶς τὴν Ἀγγλίαν ἐπρο-
ξένησε μεγίστην ἐντύπωσιν.

ΒΕΓΙΛΟΝ.

Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Βελγίου ἐπέστρεψεν ἐκ Λονδίνου
τὸ ἐσπέρας τῆς 18/30 Μαρτίου.

ΕΛΛΑΣ.

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸν Πρωτόν Κή-
ρυκα.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν (25 Μαρτίου) ἀνε-
γνώσθη ἡ ἐπὶ τοῦ ποιητικοῦ διαγωνίσματος τοῦ φι-
λογενοῦς κυρίου Ἀμβροσίου Παλλὰς ἐκθεσις ὑπὸ τοῦ
κυρίου Καστόρχη. Τὰ ὑπὸ τὴν ἐρευνᾶν τῶν κριτῶν
υποβληθέντα ποιήματα ἦσαν δέκα τέσσαρα, ἐν οἷς
δύο γεγραμμένα εἰς δημοτικὴν γλῶσσαν ἐτέθησαν
ἐκτὸς τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ βραβείου, ἃν καὶ τὸ
ἕτερον αὐτῶν ἦτον ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους πλήρως
καλλωνῶν ἀμιμήτων καὶ συμπερὶν μοναδικῆς χάρι-
τος. Δύο ἐκ τῶν ποιημάτων ἐκρίθησαν σχεδὸν ἀνά-
ξια μνείας, εἰς ἐλογίσθησαν μετρίως ποιητικῆς ἀξίας,
καὶ τρεῖς διεφιλονέκησαν τὸ ἄθλον. Τὰ ὄνόματα τού-
των, ἃν δὲν ἀπατώμεθα, εἶναι τὰ ἑξῆς: Ὁ Ἑλ. Μη-
τῆς Ἰδης, ὁ υἱὸς τοῦ δημίου, καὶ ἡ Κασσία, τοῦ
δὲ τελευταίου ἐκνικήσαντος, ἀπισφραγίσθη δημο-
σίᾳ τὸ γραμμάτιον ἐν ᾧ ὑπάρχει κατὰ τὸ σύνθημα
γεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ, καὶ τὸ ὄνομα
τοῦτο ἦτο Δ. Τ. Βερνάρδης. Ἐκτὸς τῆς ἀπο-
φάσεως τῶν λογίων ἀνδρῶν τῷ ἐπικρινόντων τὰ
διαγωνιζόμενα ποιήματα, ἥτις ἐκ τούτου πρέπει
νὰ ἦναι σεβαστὴ, ὁ Κ. Δ. Βερνάρδης εἶναι γνω-
στὸς καὶ διὰ πολλὰ ἄλλα φιλολογικὰ ἔργα του. Τιμῶν
τὸ Πανεπιστήμιον, τιμῶν τὴν καλλιτεκνον
πατρίδα αὐτοῦ Λέσβον προσθέτει ἡδὴ νέον εὐμορ-
φον ἄνθος εἰς τὸν στέφανον τὸν ὁποῖον περιεποίησαν
εἰς αὐτὸν αἱ καλοναὶ τοῦ Πλάτωνος, ποιήματος
τὸ ὁποῖον ἂν καὶ δὲν ἐσφρανῶνι κατὰ τὸν περισυ-
νὸν ἀγῶνα ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ἐστεφανώθη ὁμῶς
ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης.

— Ὁ ἀξιότιμος ναύαρχος Κ. Βουὲ Βιλλωμέζ ὁρ-
μώμενος ἀπὸ θερμῶν φιλελληνισμοῦ αἰσθημάτων,
ἀφοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς 25 Μαρτίου ἡ ναυαρχὴς
ἦτο σηματοστόλιστος, διέταξε καὶ τὴν ἐσπέραν λαμ-
προτάτην ἐπ' αὐτῆς φωτοχυσίαν. Τὴν δὲ προτεραίαν
ὁρμώμενος ἀπὸ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων ἔδωκε τὸ
πλοῖον Ναρβάλ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν προσκυνητῶν
τῆς Τήνου, οἵτινες πλέοντες ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλοίου
ἐπανήλθον εἰς Πειραιᾶ τὴν ἐπομείνην τοῦ Εὐαγγελισ-
μοῦ.

— Ὁ στρατηγὸς Καλλέργης λαβὼν ἐξάμηνον ἄ-
δειαν ἀπουσίας ἀναχωρεῖ κατ' αὐτὰς εἰς Παρίσιους.

Εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐκ τοῦ Τηλεγράφου τοῦ Βοσπόρου
λαμβάνομεν τὰς ἐπομένας εἰδήσεις.

Κατ' αὐτὰς τρεῖς δολοφόνοι προσέβαλλον δύο
Γάλλους ἐκ τῶν ὁποίων ἐπλήγωσαν βαρέως τὸν ἕνα.
Οἱ δολοφόνοι, εἰς ἰσπανὸς καὶ δύο ἰταλοὶ, συνελή-
φθησαν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς χωροφυλακῆς εὐρίσκον-
ται ἤδη εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ Γαλλικοῦ προξενείου.

— Ἐμάθομεν ὅτι κατ' αὐτὰς ἐγεννήθη εἰς Κον-
τοσκάλι παιδίον τι ἄρρεν ἔχον μικροὺς ὀδόντας εἰς
τὸ στόμα· ἐν τούτοις εἶναι καθ' ὅλα τὰ λοιπὰ τακτι-
κῆς κατασκευῆς καὶ καλῆς ὑγείας· ἐβαπτίσθη καὶ ὠ-
νομάσθη Παντελάκης.

— Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸν Τύπον τῆς Ἀνατο-
λῆς: «Αἱ ἐν Νικομηδείᾳ (Ἰσμιδ) γενόμεναι ταραχαὶ
ἐπιβεβαιοῦνται. Κ' ἐκεῖ ἤρχισεν ἀνάκρισις ἥτις θέ-
λει μᾶς καταστήσει ἐντὸς ὀλίγου γνωστὴν ὅλην τὴν
ἀλήθειαν ὡς πρὸς ἀξιοθρήνητόν τινα σύγκρουσιν δια-
φόρων παριστανιμένην.»

— Αἱ ὑποθέσεις τῶν παραδουναβίων ἡγεμονειῶν
θέλουσι κανονισθῇ, ὡς λέγεται, ὑπὸ ἐιδικῆς ἐπιτρο-
πῆς· ἥτις θέλει μεταβῇ ἐπιτοπίως. Ἐν τῇ ἐπιτροπῇ
ταύτῃ ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις θέλει ἀντιπροσωπεύ-
σθαι ὑπὸ τοῦ Σαῖφετ ἐπένδῃ. Εἰς δὲ τὴν ἄλλην ἐπι-
τροπὴν, ἥτις θέλει ἐπιπροσώπων τὴν Δαχλάκιαν ἐπὶ
νῆας κατὰ τὴν Βεσσαραβίαν ὁροθετικῆς γραμμῆς ἡ
Τουρκία θέλει ἀντιπροσπεύεσθαι ὡς λέγουσιν, ὑπὸ
τοῦ Δερβίς-πασᾶ.

— Ὁ Σουχπί-βέης μέλος τοῦ ἀνωτέρου συμβου-
λίου τῆς δικαιοσύνης καὶ εἰς τῶν ὑπασιπιστῶν τοῦ
ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν ἀνεχώρησεν κατ' αὐτὰς
διὰ Βάρναν διὰ νὰ κάμωσιν ἐρεῦνας ὡς πρὸς τὸ ἐσχά-
τως πραχθὲν ἐκεῖ κακούργημα.

— Κωνσταντινουπόλις 22[3] Ἀπριλίου. Ἐλήφθησαν
ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν ἐκ τῆς Κριμέας ἀ-
ναχώρησιν τῶν συμπαχικῶν στρατῶν. Ἐτι τὸ τουρ-
κικὸν στράτευμα θέλει ἀπέλθαι ἀπὸ τὴν Μιγγρελίαν.
Εἰς τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα φέροντα Ῥωσικὴν σημαίαν ἐδό-
θη ἡ ἀδεία νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῶν ἑως τῶρα ἀποκλει-
σμένων Ῥωσικῶν λιμένων. Ὁ πρίγκηψ Καλλιμάχης
θέλει ὁσονούπω ἐπιστρέφει εἰς Βιέννην ἀναλαμβάνων
τὴν θέσιν του, πρέσβεως Ὁθωμανοῦ.

— Ἐκ τῆς Κριμέας δὲν ἔχομεν τίποτε ἢ ἀναγγεῖλω-
μεν εἰμὴ ὅτι ὅλα τὰ στρατεύματα εἶναι πολὺ εὐχαρι-
σμένα διὰ τὴν εἰρήνην, καὶ ἐνοχλοῦνται μόνον ἀπὸ
τὸν κακὸν καιρὸν.

ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ.

Δημοσιεύομεν τὴν ἐξῆς ἰδιαιτέραν ἀλληλο-
γραφίαν.

Ἐκ... τῆς Ἠπείρου τὴν 2 Ἀπριλίου 1856.
Χῦσον ἀδελφε, ἐν δάκρυ συμπαθείας καὶ ὑπὲρ
ἡμῶν τῶν πασχόντων συναδέλφων σου, ἐν τούτῳ
τῷ ὀδυνηρῷ τόπῳ τῆς κολάσεως, χῦσον, ναί, λέγω,
τούλάχιστον σὺ ὅστις ζῆς πέραν τῶν βασιάνων αὐ-
τῆς τῆς πολυμόχλου γῆς, ἀλλὰ παρακάλει συγχρό-
νως τὸν Θεὸν καὶ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ταλάνων οἵτινες
δύσφορα κακὰ ὑπερέρομεν ἵνα μᾶς ἀπαλλάξῃ. Ἡλ-
πίζεις καὶ πάλιν νὰ λάβῃς γράμμα μου! Τὸ κατ' ἐ-
μὲ δὲν ἐπίστευον νὰ ὑπάρξω εἰς ζῶν ἕως τῆς

στιγμῆς ταύτης, ἀλλ' ἐφάνταζόμην ὅτι ἡ κοινὴ συμ-
φορὰ ἤθελε καταλάβει καὶ ἐμὲ, καὶ τίς οἶδε, ἔλεγο
καθ' ἑμαυτὴν, τίς οἶδε εἰς ποίας πέτρας καὶ ἐρημίας
εἰς ποίους λάκκους καὶ δάση θέλει κυλισθαι τὸ
σῶμά μου, ἄκλαυτον, ἄταφον, βορὰ τῶν ἀγρίων
θηρίων καὶ τῶν σαρκοβόρων ὀρνέων. Δοξασμένοις ὁ-
μῶς ἔξω ὁ Ἰῆσιτος ὅστις μὲ διετήρησε μέχρι τοῦδε
ἀλλ' εἶσαι βέβαιοι ὅτι θέλεις μὲ ἀκούσει ζῶντα κα-
τοῦ λοιποῦ, τοῦτο ἔχετο πάντῃ ἀπίστευτον· διότι ὡς
σοὶ ἐξιζόρησα προηγουμένως ἡ κατάστασις τῆς χώ-
ρας ταύτης καὶ ἡ θέσις ἡμῶν εἶναι εἰς τοσοῦτον μέ-
γαν κίνδυνον ὥστε μόνον ἡ χεὶρ τοῦ Δημιουργοῦ νὰ
μᾶς βοηθήσῃ, ἄλλως ἀπεβόλομεν πᾶσαν ἐλπίδα.
Φεῦ! φεῦ! τῆς δυστυχίας ἡμῶν! Κατέστημεν ὅχι μόν-
ον νὰ μὴ ἐξέλθωμεν εἰς τοὺς ἀγρούς, καὶ εἰς τὰς
ἐργασίας, διότι ποῖος ἔχει τὸν νοῦν του ἀτάραχον,
ἀλλὰ μήτε τῶν οἰκιῶν ἡμῶν, διότι ἀπαντῶμεν ἐμ-
προσθεν τὸν θάνατον, καὶ δὲν ἐλπίζομεν νὰ ἐπιστρέ-
ψωμεν σῶοι. Ἀλλὰ μὴ νομίζης ἐξ ἄλλου ὅτι μένον-
τες ἐντὸς τῶν οἰκιῶν εἴμεθα ἀσφαλισμένοι. Ὁ κα-
κούργος εἰσέρχεται, καὶ πηδᾷ ἐντὸς αὐτῶν ἀφόβως,
διὸ καὶ τρέμομεν καὶ διάγομεν ζῶν χειροτέραν
τῶν λαγῶν, σκοῦμεν φωνάς, καὶ παγώνει τὸ αἷμα
εἰς τὰς φλέβας, ἀκούομεν τουφέκι καὶ κρυπτόμεθα
εἰς τὰ ἐνδότατα. Ἡ καρδίᾳ ἡμῶν παλμοκτυπεῖ ὑπὸ
τοῦ φόβου καὶ ἡ ζωὴ μας κατέστη καὶ αὕτῃ βάρος
ὑπέρογκον. Τώρα μὲν ἀκούομεν ὅτι συνέλαβον ἄν-
δρας ἡ γυναῖκας, καὶ τοὺς κατέσφαζαν, τώρα δὲ ὅ-
τι κατεπάτησαν οἰκίας καὶ ἐπυρπόλησαν, ἄλλοτε
ὅτι ἤρπασαν καὶ ἐλεηλάτησαν, καὶ ἄλλοτε ὅτι ἐτι-
μώρησαν καὶ ἐβασάνισαν. Ποῖος κλαίει τὸν ἀδελφόν
του, ποῖος τὸν Πατέρα του, ἄλλος τὸν υἱόν του καὶ
ἄλλος τὸν συγγενὴ του. Ἐνὶ λόγῳ θρήνος ἐξ ἐνὸς
γοερούς ἀκούει τις, φωνάς δὲ θλιβεράς καὶ δάκρυα
πικρά ἐξ ἄλλου κατασπαράττοντα καὶ αὐτῶν τῶν
ἀγριοτέρων τὴν καρδίαν. Ἔως πότε ἀράγε θὰ
ζῶμεν οὕτως, ἔως πότε ἀράγε δὲν θὰ λάβωμεν ἀνε-
σιν τῶν πόνων μας; Δὲν εὐρίσκεται χεὶρ ἀντιλήπ-
τωρ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν; Δὲν εὐρίσκεται τις ὅστις νὰ ὑψώ-
σῃ τὴν φωνήν; Δὲν εὐρίσκεται λέγομεν! Κείμενοι εἰς
τὴν ἀθλίαν ταύτην κατὰσασιν οἱ ἀθλιοὶ πρὸ χρόνων,
εἰς ἔτι χειροτέραν καταντήμεν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο,
καὶ ἐνθ' ἡλπίζομεν ὅτι ἡθελεῖ τι προκύψει καλὸν ἐκ
τοῦ πολέμου, ἢ ἐκ τῆς εἰρήνης ὑπὲρ ἡμῶν, ἐχάσα-
μεν πᾶσαν ἐλπίδα βελτιώσεως καὶ δὲν θαρροῦμεν
εἰμὴ εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ! Πῶς; τοσαῦται χιλιά-
δες ἀνδρῶν ἐθυσίασθησαν πρὸς ὑποσχίριζιν τοῦ βαρ-
βαρισμοῦ, τοσοῦτον αἷμα ἐχύθη ὑπὲρ τῆς διατη-
ρήσεως αὐτοῦ, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀξιοπαθούντων
δὲν εὐρέθη εἰς ἵνα μᾶ; εὐσπλαχνισθῇ; Πῶς; ἐπιθυ-
μοῦσιν νὰ ἴδωσιν ἡμᾶς πάσχοντας, σφαζομένους,
κατακερματιζομένους, ἐξολοθρευμένους καὶ νὰ μὴ
συμμερισθῶσι τὴν λύπην μας, τὰ βασκνά μας, νὰ
μὴ συμπονῶσιν μεθ' ἡμῶν ὡς ἄνθρωποι τῶν φώ-
των, ἀλλὰ ἀδιαφοροῦντες, νὰ μᾶς ἐγκαταλείπωσι
εἰς τοὺς ὄνυχας τῶν λυσσώντων θηρίων! Ὡ Θεέ! εἰ
ἐπέπρωτο οὕτω, γενηθήτω τὸ θέλημά σου! Ἄς μεί-
νωσι λοιπὸν ἀπλοῖ θεαταὶ οἱ Εὐρωπαῖοι εἰς τὰ μαρ-
τύριά μας, ἃς βλέπωσιν ἡμᾶς σπαρattoμένους ὑπὸ
τῶν ἀγρίων λεόντων καὶ ἃς μὴ τείνωσι καὶ ὑπὲρ
ἡμῶν χεῖρα ἀρωγόν! Ἄς θέλωσι νὰ μὴ προσβληθῇ ἡ
ἀξιοπρέπεια τοῦ Σουλτάνου, καὶ ἃς εὐχαριστῶνται

να ἴδωσιν ἡμῶν τὰ σώματα κυλούμενα εἰς τὰς ἐρη-
καμίας, θημαγμεία, κατατετμημένα ὑπὸ τοῦ φαρ-
μακεροῦ γιαταγανίου, ἐστερημένα καὶ αὐτοῦ τοῦ τά-
φου, καὶ αὐτῆς τῆς κηδείας! Εἰ οὕτω, λέγομεν ἐπέ-
πρωτο, γεννηθῇ τὸ θέλημά σου!

Ἀφοῦ σοὶ προσέσω ἀδελφὲ ὅσα κατ' αὐτὰς ἐπρα-
ξαντο οἱ λησταὶ θέλω σοὶ ἐπισυναΐσει καὶ ἀντίγρα-
φὸν τοῦ γράμματος των τὸ ὁποῖον ἔστειλαν εἰς τοὺς
ἐπαρχιώτας καὶ εἰ τῶν γεγραμμένων πληροφορεῖ-
σαι τὴν θέσιν μας. Τῇ 24 λήξαντος συμμορίας αὐ-
τῶν ἐκ 50 τὸν ἀιθμόν ἐπέπεσε κατὰ τῆς οἰκίας
ἐνὸς Ὁθωμανοῦ εἰς Βοτσίνην, Τζελλήη ὀνομαζομένου,
ἀφοῦ δὲ τοῦ ἀφῆρισαν ὑπὲρ τὰς 30 χιλιάδας γρό-
σια καὶ ἀφοῦ ἐπωρπόλησαν τὴν οἰκίαν του ἐπέπεσαν
κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἐμπόρου ἀφαιρέσαντες δὲ καὶ
ἐκεῖνον πᾶν ὅ,τι εἶχε μετέβησαν εἰς Ποντικὰτας, ὅ-
που σφάζαντες καὶ ἐκεῖ καὶ πολλὰ πρίζαντες ἀνε-
χώρησαν, ἀπαντήσαντες δὲ καθ' ὁδὸν ἀπόσπασμα
στρατιωτῶν τοῦ Μαχμούτ βέη συνεπλάκησαν καὶ
φονεύσαντες τέσσαρας ἐξ αὐτῶν, διασκορπίσαντες
δὲ τοὺς ἄλλους ἐπίστρεψαν εἰς Ζαγοράν, καὶ ἐκε-
θεν κατέβησαν εἰς Αἰουντζήριαν εἰς τῆς ὁποίας τὸ
Μοναστήριον τοῦ Σηηλαίου κατέλυσαν. Ἐκεῖθεν δὲ
ἐπιστρέλλουσι τὰ ἐξῆς.

Πρὸς ἐσᾶς προεστῶτες τοῦ καζά (ἐπαρχίας) Ἀρ-
γυροκάστρου καὶ Δελβίνου.

Εμείς οι σπιτοκαμένοι κατ'εξίχνηδες (λποταί) και αὐτὴν τὴν ὑπερβολὰ σὰς γράφομεν, διότι πολλὰ γράμματά σας ἔγραψαμεν, καὶ χαμπάρ (ἀκροασί) δὲν μὰς ἐβάλλατε. Λοιπὸν γνωρίζετε ὅτι ὁ Μαχμούτ-μπεύς, Ἀβὺλ-καὶ-ἡ-ῆς (ἔξ Αὐλῆτος, ἑ-
στίκως ταῖς φαιλιμαῖς μας καὶ τὰς ἐστειλὰς στὴν Πρεβέζαν διὰ νὰ
μὰς χυλάσῃ. Εμείς ὥς τὰ τώρα ἐκκαίμεν καὶ δὲν ἐπαρκαίσαμεν
πολλὰ κακὰ, ἀλλὰ καὶ δὲν σπικώμεθα ὅλοι σας νὰ παῖτε στὸ Γέν-
μενα στὸν Πασά, καὶ εἰς τὰ κονσουλὰ διὰ νὰ μὰς ἴδωσιν ἢ φα-
μιλιὰς μας ὅπως ἐθελ. καὶ νὰ μὰς δοῦσιν πάλιν τὰ 80 χάρ-
τ'ια (μισοί) ὅπου ἐπικρανοῦν, καὶ νὰ μὰς προσμενοῦστε, καὶ
νὰ μὰς δώσῃ κ' ἐπ' ἄλλ' ἑκατὶ (ἐγγύσιον) οὐκ αὐτὴν μετὰ μὰς πι-
αί, καὶ ἐπ' ἄλλ' ἑκατὶ ὅπου ἐπικρανοῦσιν (ἀπὸ καὶ ἐγγύσιον) νὰ
ἔρετε, ὅτι καὶ χαίρομεν τὰ χερίσιν, ὅσα αὐτὰ παροῦσιν ὡς
ἐπαγοῦς ἀντισωμεν κανένα, καὶ ὅσα αὐτὰ ψήσωμεν στὴν στίαν καὶ
ἐπὶ ὅπου χωρὶς πρῶτον δὲν ἀποκρίσιν μὴτε κατὰ μετὰ γέ-
νητα, καὶ ἀλλοῦσιν ὅπου ἐπικρανοῦσιν, καὶ ὅσα αὐτὰ
ἐπικρανοῦν, νὰ τὸ βαλεῖτε κατὰ τὸ νόμον διότι δὲν ἔχετε
ν' ἐπικρανοῖν (ἀπαλλοτρί). Ἀλλὰ μετὰ γράμμα δὲν σὰς γρά-
φομεν καὶ προσμενοῦμεν νὰ ἴδωμεν τί θὰ κινήσῃ.

Εμείς οἱ σπυτοκαμένοι κατ'ἐκινίδες γράφομεν.
Ῥεσούλης, Ἀδούλης, Πιπριπίλης, Ζενέλης, Νουρεντίνης καὶ
λοιποὶ, μᾶς ἔχετε ποιοὺ δέκατοῖα τὰ κεφάλια (ἀρχιλοταί)
εἰμαστε, ἀλλὰ γινόμεσθα καὶ τὰ μυριάκις πολλοί.

Ἀπελπισθέντες λοιπὸν οἱ ἐπαρχῶται, καὶ ἔντρο-
μοὶ γινόμενοι μετέβησαν εἰς Ἰωάννινα, οἱ δὲ λη-
σται προαπαντήσαντες αὐτοὺς καθ' ὁδόν, συναμί-
λυσαν μετὰ τοῦ Ἀρχιερέως, εἰπόντες ὅτι ἂν ἔλθω-
σιν ἄπρακτοι θέλουσι τοὺς κατακομματίζει, καὶ
κάνεις δὲν ἐπιστρέφει σῶος εἰς τὴν οἰκίαν του.

Ταῦτα ἐν συντόμῳ καὶ ὑγίαινε ***
— Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 234 τῆς ἐπισήμου Ἐ-
φημερίδος ἀναγινώσκωμεν τὰ ἐπόμενα

Διαταγῇ τῆς Ἀνωτέρας Ἀρχῆς, ἡ ἐπομένη ἐπιτολὴ ἀπευθύνθη ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ τῆς Ἀστυνομίας Διευθυντοῦ πρὸς τὸν Τοπικὸν Διευθυντὴν Κυθήρων, ἀφορῶσαν τὸν κύριον Ζερβόν. Παρομοίᾳ διακοίνωσις ἀπευθύνθη ἐπίσης καὶ εἰς τὸν ἐν Μεσσηνίᾳ Ἀνθυγεινόμον, ἀφορῶσα τὸν κύριον Μομφερόττον.

Γενική Διεύθυνσις τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἀστυνομίας.
Κερκύρα, 22 Φεβρουαρίου 1856.

Κύριε.
Διὰ προηγουμένης διακοινώσεως ἀνηγγέλθη ὑμῖν,
τι ἡ Αὐτοῦ Εὐχοχρῆς ὁ Δοῦδ Μάγας Ἀρμωστής εἶ-
πεν ἐλευθερώσει τὸν κύριον Ζερβὸν ἀπὸ τὴν ἐπιτή-
ρησιν τῆς Ἀστυνομίας, καὶ ὅτι ἦτο ἐλεύθερος νὰ ὑ-
πάγῃ ὅπου μᾶλλον τῷ ἥρσκεν, ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅτι,
ἐπέστρεφεν εἰς Κιφαλληνίαν, ὧφειλε νὰ δώσῃ ἔγ-
γραφον ὑπόσχεσιν, ὅτι δὲν ἤθελεν ἐπιφέρει οὐδεμίαν

παραιτέρω ταραχὴν εἰς τὴν καθεστῶσαν κυβέρνησιν.
 Ὁ ὅρος οὗτος δὲν ἐγένετο δεκτός. Ἀλλ' ὅμως ἡ Αὐτοῦ
 Ἐξουχότης δὲν ἔννοεῖ νὰ κρατήσῃ τὸν κύριον Ζερβὸν
 ὑπὸ ἐπιτήρησιν. Θέelite δὲ τὸν μεταχειρισθῆ ὡς
 πάντα ἄλλον Ἰόνιον, ἐπιτρέψαι αὐτῷ νὰ ἀναχω-
 ρήσῃ ἢ νὰ μείνῃ κατ' ἀρέσκειάν του· ἀλλὰ θέelite
 τὸν εἰδοποιήσαι νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς Κεφαλληνίαν
 ἐν πρότερον δὲν δώσῃ τὴν πρὸ αὐτοῦ ἀπαιτουμέ-
 νην ἔγγραφον ὑπόσχεσιν.

Ἔχω τὴν τιμὴν κτλ.

(Ἰππογ.) Γ. Ε. Λῶρενς

Γενικός Διευθυντής.

Πρὸς τὸν Τοπικὸν Διευθυντὴν τῆς Ἐκτελεστικῆς
Ἀστυνομίας Κυθήρων.

Περὶ τὸν εἶναι νὰ σχολιάσωμεν τὴν ἀνωτέρω διαγωγὴν τῆς Γεννικῆς Διευθύνσεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἀστυνομίας. Καὶ βέβαια ὀρθῶς ἔπραξε μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης μὴ δημοσιεύουσα τὴν εἰρημένην ἐπιστολὴν ἥτις οὐδὲ ἄλλο εἶναι εἰμὴ νέα ἀποδείξις ὅτι τὸ αὐθαίρετον παρ' ἡμῶν δὲν σέβεται οὔτε τοὺς νόμους οὔτε αὐτὴν τὴν κοινὴν γνώμην. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι ὁ κύριος Ζερβὸς ἀπήντησεν μὲ τὸν αὐτὸν γεναῖον τρόπον καθ' ὃν καὶ ὁ ἄλλος ἐξώριστος κύριος Μομφερράτος ἀπήντησεν εἰς παρομοίαν πρότασιν ὥς οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ἐπληροφορήθησαν ἄλλοτε διὰ τοῦ ἀριθ. 55 τῆς Ἐφημερίδος τῶν Εἰδήσεων.

Τελευταῖαι εἰδήσεις.

Λονδίνον, 2[14] Ἀπριλίου. Ὁ Χρόνος ἀναγγέλλει ὡς θετικώτατον, ὅτι ἡ Αὐστρία θέλει νὰ καθέξῃ στρατιωτικῶς, ἂν ἀναβολῇ, τὰ πρὸς τὸ Πεδεμόντιον σύνορα τοῦ δουκάτου τῆς Πάρμας.

— Επιστολὴ ἐκ Τεχεράνης ὑπὸ 18/1 Μαρτίου ἀναγγέλλει, ὅτι αἱ μεταξὺ Περσίας καὶ Ἀγγλίας ἀναφύσισαι διχόνοιαι πόρρω ἔτι ἀπέχουσι τῆς εἰρηνικῆς αὐτῶν λύσεως. Τὰ πράγματα εὐρίσκονται εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν κατάστασιν.

Παρισίοι. 5[17] Ἀπριλίου. Ο Μαρτύριος ἀ-
ναγγέλλει ὅτι τῇ πεντηκστή 14^ῃ βῆ εὐνοίας ἐδώκε
πύρας εἰς τὰς συνοδικὰς αἵτης. Ὅτι μετὰ τὴν ὑπο-
γραφὴν τῆς συνθήκης ἐνησχολήθη εἰς διάφορα ζη-
τήματα πρὸς παγίωσιν ἢ συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου
τῆς εἰρήνης. Ὅτι αἱ ἐπικυρώσεις περιμένονται κατὰ
τὰ τέλη Ἀπριλίου (v. ῥ.), καὶ ὅτι τέλος ἐκ τῶν δη-
μοσιευθησομένων πρωτοκόλλων θέλουσι γνωσθῇ τὰ
καθέκαστα.

— Ὁ κόμης Βουβλ καὶ ὁ βαρὼν Μαντέυρελ ἐ-
σκόπουν ν' ἀναχωρήσωσιν ἐκ Παρισίων τὴν ἐπιου-
σαν τῆς διαλύσεως τῆς Συνόδου. Ὁ κόμης Ὁρλόφ
ἐμελλε νὰ μεταβῇ προσωρινῶς εἰς Νεάπολιν πρὸς
ἐπίσκεψιν τοῦ υἱοῦ του, εὐρισκομένου ἐκεῖσε χάριν
ἀναρρώσεως ἐκ τῶν τραυμάτων ἅτινα ἔλαβε κατὰ
τὸν πόλεμον.

— Γράφουσιν ἐκ Μολδαυίας πρὸς τὸν Τερρε-
σταῖον Παρατηρητὴν ὅτι ὁ ἡγεμὼν αὐτῆς Γκιγκας
ἐπέμψεν εἰς τὴν Πύλην τὴν παραίτησίν του, κηρύτ-
των ὅτι δὲν δέχεται παράτασιν τοῦ ἡγεμονεύμα-
τός του, λήγοντος τῇ 16[28] τοῦ προσεχοῦς ἰουνίου.
τοῦτο δὲ ἐπὶ λόγῳ ὅτι πάσχει ἡ υἡρία του. Ἰπποτί-
νεται ὅτι διάδοχός του θέλει κληθῇ ὁ πρῶν ἡγε-
μὼν Στούρζας, ὧν εἰς Παρισίους, καὶ μέγας τὴν
ἡμέραν ζηλωτὴς τοῦ Ναπολέοντος Γ'.

— Κωνσταντινούπολις, 29/10 Ἀπριλίου. Τὸ Πατριαρχεῖον ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν Πύλῃν ὑπόμνημα περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἐκανονίσθη ὑπὸ τοῦ Καττίου Χουμαγιοῦν τὸ περὶ τοῦ κλήρου ζήτημα.

Υπεύθυνος Συντάκτης Ἀναστ. Πολίτης

Τυπογραφεῖον ΕΡΜΗΣ.

Ἡ Ἐφημερίς τῶν Εἰδήσεων ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον, μετὰ Παρατίμητος δημοσιευομένου τὴν Δευτέραν, μετὰ τὴν ἄφιξιν τῶν ἐξ Ἀνατολῆς καὶ ἐξ Εὐρώ-
πης νεωτάτων εἰδήσεων. Ἡ καθ' ἑξάμηνον συνδρομὴ τιμᾶται, διὰ μὲν πῶς ἐν τῇ Ἑπτανήτῳ, ἐν καὶ ἡμισυ δίστηλον, διὰ δὲ τοὺς ἐκτὸς δύο δίστηλα, ἅτοι
δώδεκα δραχμαίς. Αἱ συνδρομαὶ προπληροῦνται. Γίνονται δὲ ἐν Κερκύᾳ παρὰ τῷ τυπογραφείῳ τοῦ Ἑρμοῦ. — Ἐν Παξοῖς, παρὰ τῷ Κυρίῳ Γεωργίῳ
Γκάγκᾳ. — Ἐν Λευκάδι παρὰ τῷ Κυρίῳ Ἀνδρέᾳ Γολέμῃ. — Ἐν Ἰθάκῃ παρὰ τῷ Κ. Σπυρίδ. Γ. Καραβίᾳ. — Ἐν Κεφαλληνίᾳ παρὰ τῷ Κ. Ζησιμῷ
Βαλοσόμῳ. — Ἐν Ζακύνθῳ παρὰ τῷ Κ. Σεργίῳ Χ. Ραφαῆλ. — Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ (ἐν τῷ Ταχυδρομείῳ) Κ. Σπυρίδ. Α. Κουτσούρη. — Ἐν Ναυπλίῳ
παρὰ τῷ Καθηγητῇ Κ. Γ. Κόρδῃ. — Ἐν Σύρῳ παρὰ τῷ Κ. Π. Γ. Μέμῳ. — Ἐν Σμύρνῃ, παρὰ τῷ Κ. Α. Πατρικίῳ. — Ἐν Ἰωαννίνοις, παρὰ τῷ Κυρίῳ